

Zpěvník

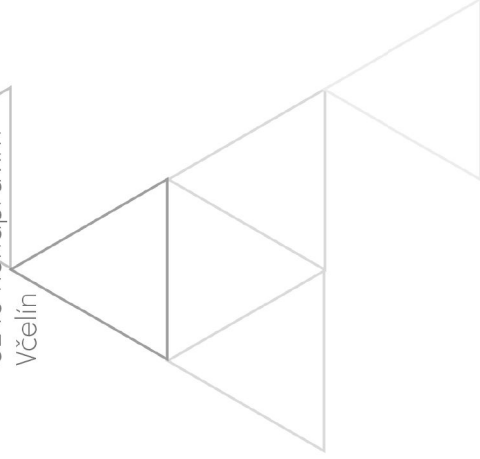
tábor Štichovice 2017

- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13

Obsah

Frankie Dlouhán
Krokodýlí řeka
Nálody
Na širém moři
Nové Skotsko
Pohár a Kalich
Ráda se miluje
Sally Grey
Tak už mi má holka mává
Tulácký ráno
Už to neopravím
Včelín

Přezdívká:

Frankie Dlouhán (Nedvědi)

- C*
1) Kolik je smutného, když mraky černé jdou?
C
Lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
F C
Já slyšel příběh, který velkou pravdu měl.
G F C
Za čas odletěl, každý zapomněl.

- G7*
R. Měl kapsu prázdnou Frankie dlouhán
F C
po Státech toulal se jen sám
F C G7
a že byl veselej, tak každej měl ho rád
F Emi7 Ami
tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál
Dmi7 G
a každej, kdo s ním chvíli byl
F G C
tak dlouho se pak smál

- 2) Tam, kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl.
Slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
A když pak večer ranče tiše usínaj,
Frankiův zpěv jde dál, noci s písní dál
- R.
3) Tak Frankieho vám jednou naši, přestal žít.
Jeho srdce spí, tiše smutně spí.
Bůh ví, jak, za co tenhle smíšek konec měl.
Farář píseň pěl, umíráček zněl
- R.

Včelín (Čechomor)

- Ami G Ami G*
1) [: Sousedovic Věra má jako žádná jiná
Ami G Ami Emi Ami
Viděl jsem ji včera máchat dole u včelína :]

- Ami*
R. [: Dole dole dole dole
C
Dole dole dole
G
Hej dole dole dole
Ami
Dole u včelína :]

- 2) [: Líčka jako růže máš, já tě musím dostat
Nic ti nepomůže spát – skočím třeba do sna :]

- R.
3) [: Ať v poledne radost má, slunko hezky hřeje
Když se na mě podívá, dám jí co si přeje :]

- R.
4) [: Líčka jako růže máš, zajdu k panu králi
Ať přikázat vašim dá, aby mi tě dali :]
R. 2x
hej, hej, hej

Už to nenapravím (Jaroslav Samson Lenk)

Cmi F G# G Cmi G Cmi F G# G Cmi G

R. Vap tap tap ...

- 1) *Cmi* V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,
G# ten vlak, co jsem jím měl jet, na koleji dávno nestál,
F v devět hodin dvacet pět jako bych dostal štěstí,
C7 já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiným městě.

Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,

Fmi že stavis se jen na skok, že nechalas' mi vrátka
B zadní otevřená, zadní otevřená,
G

já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,

Fmi to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,
B že jsi unavená, že mě unavená.

R.

- 2) já čekala jsem, hlavu jako sířep, a zdálo se, že dlouho,
může za to vínný sklep, že člověk často sleví,
já čekala jsem, hlavu jako sířep, s podvědomou touhou,
já čekala jsem dobu dlouhou, víc než dost, kolik přesně, nevím.
Pak jedenáctá bila a už to bylo passé,
já dřív jsem měla vědět, že vidět chci tě zase,
láska nerezaví, láska nerezaví,
ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý,
byl odměřený moc, na víldný slovo skoupý,
už to nenapravím, už to nenapravím.

R.

Krokodýlí řeka

A *D* *E*

- 1) *D* /:Hora k řeku znám, na ni vzpomínám:/
E /:Je to řeka krokodýlů, tábořiště tři oddílů
hej, na ni vzpomínej;/
- 2) /:Často na ten kout, musím vzpomnout:/
/:Pod stromy tam staly stany, Manitou v nich bydlel s námi
hej, na nich vzpomínej;/
- 3) /:A když slunce zář ozářila tvář:/
/:ke slibu jsem ruku podal, svoje ano hrdě zvolal,
hej na nich vzpomínej;/
- 4) /:Znovu slibuji, vlast svou miluji:/
/:Ztratím všck někdy sílu, zajdu k řece krokodýlů
hej, na ni vzpomínej;/

Náklady

- 1) Roztál sníh a bylo bíláto a pak mi ujel vlak,
C Dmi G7 C
Dmi G7 C
s lidský šřesřím vypadá to možná zrovna tak,
Ami G C
divíš se krásám, jak je jich zem plná,
Ami G C
pak práskne hrom a sám jen rozhlasovejím vlnám
Dmi G C
ten nečas vyčítáš.
- 2) Roztál sníh a bylo bíláto a já si řek tak af,
chtěls mít sny a chtěls mít zlato, teď ho vem a plaf,
a klidně buď v zásobě vždy měj,
jen náladu a chuť a klidně se směj
F G
všem těm co dělaj jen to, co směj
C Ami
a nikdy nedělaj to, co se nesmí,
Dmi G
všem těm, co vidí vše v negativu
C G7
a smysl žítí v pivu,
takových si moc nevíšmej,
takovejím řekni na záda vlez mi
a klidně i jako bílá vrána
se těš na bílá rána..... *F G C*
- 3) U nás doma na kopečku začal padat sníh,
a ten kdo má chuť dát tečku ať dá radši smích
a k tomu náladu a chuť a trochu odvahy na konec písně,
vždyť i z jedu je někdy lék a penicilin z plísně,
jen náladu a chuť jít s čistím svědomím dál,
i s tím šedivým buď jak buď i tam kde sníh roztál...

Tulácký ráno (Nedvědi)

- Dmi*
1) Posvátný je mi každý ráno,
Ami Dmi
když ze sna budí šumící les
a když se zvedám s písničkou známou
Ami Dmi
a přezky chřestí o skalnatou mez.
- Dmi*
R. Tulácký ráno na kemp se snáší,
B C F
za chvíli půjdem toulat se dál,
Dmi
a vodou z říčky oheň se zháší,
B C Dmi
tak zase půjdem toulat se dál.
- 2) Posvátný je můj každý večer,
když oči k ohni vždy vrací se zpět,
tam mnohý z pánů měl by se kouknout
a hned by věděl, jakěj chcem svět.
- R. 2x
3) Posvátný je mi každý slovo,
když lesní moudrost a přírodu zná,
bobříků silu a odvahy touhy,
kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

Tak už mi má holka mává (Wabi Ryvola)

- 1) *Emi D C Emi*
Posledních pár minut zbejvá jen,
D A Emi

máš teplou dlaň, už se stmívá,

D C Emi

těžký je říct, že se končí den,

D A(C)E

vlak poslední vagon mívá.

G F D

R. Tak už mi má holka mává, ve vočích má slzy pálivý,

Emi C A7 D7

život jde dál, to se stává, já to vím,

G F D

tak už mi má holka mává, výpravčí zelenou dává,

Emi

tak jed', jed', jed', tak jed', jed', jed',

tak jed', jed', jed', tak jed'.

2) Koleje jsou cejchem loučení,

holkám se ve vočích střádá,

smutek je šátek osamění,

co mužskejm na cestu mává.

R.

3) Za zódy zůstal mi pláč a smích

do tmy se můj vlak teď řítí

zmizela holka jak loňskej snih

a svěšla měst v dálce svítí.

R.

Na širém moři (Traband)

Gmi B F

- 1) *D7*
Kdysi a kdesi na širém moři vezl náš koráb do přístavu vzácný náklad,

drahé zboží: zlato, šperky, koření, kávu.

Gmi B

A jak to bejvá, zlej osud mořský vlky nešetří.

F D7

Daleko od břehu uvízl koráb v úplným bezvětrí.

B F

R. : Nic dobrýho z toho nekouká,

Cmi Gmi D7

když do plachet nám vítr nefouká.

Gmi

Hou, hou, samá voda

F

Hou, hou, samá voda

Gmi

Hou, hou, samá voda

D7 Gmi

Nepřihovívá.

- 2) Tak mijeji dny a mijeji týdny a pořád jako na potvoru
vlny se nehnu, moře je klidný a žádá země na obzoru.

Námořníkům kručí v břiše, hlady přišli o rozum

Vrhaji se přes palubu do tlamy žralokům.

R.

- 3) Kormidelnik v poledním žaru oběsil se na stožáru

v podpalubi leží tam ožralej kapitán.

Kompas je nanic, mapy jsou nanic, zbytečně se vesluje.

Když není nikdo, kdo by věřil, že ještě dopluje.

R.

- 4) Já jedinej zbyl na týchle lodi a dobře vím,
že na mně je, dovézt náklad do přístavu až vítr znovu zavěje.

Je zle, když dojde proviant, je zle, když přijdou kurděje.

Ale běda, třikrát běda těm, co chybi naděje!

Hou, hou, samá voda...

Nové Skotsko (Asonance)

- Dmi* *F* *C*
1) Slunce k západu tvář svou naklání,
Dmi *C* *Dmi*
ve větvích i ptáci už půjdou spát,
F *C*
všechny zvony na kopcích teď zvoní klekání,
Dmi *B* *Ami* *Dmi*
jen nám nadešla chvíle na cestu se dát.

F *C* (*G* *C*)

R. Tak jen dál, kde Nové Skotsko svůj břeh prostírá,

Dmi *C* *Dmi*
kde se skály do mraků zvedají,
F *C*
tam za mořem nová zem nový život otvírá
Dmi *B* *Ami* *Dmi*
a pro vyhnance je poslední nadějí.

- 2) Opustil jsem svůj dům i svou rodnou zem,
sbohem přátelům jsem musel dát,
otce svého i matku jsem doma zanechal,
i svoji něžnou dívku, co jsem měl tolik rád.

R.

- 3) Já měl jsem dva bratry, už našli svůj klid,
na prsou teď ruce mají zkrfřížené,
tak jsem zůstal jen já, ubohý námořník,
a nikdo není, kdo by vzpomněl jméno mé.

R.

- 4) Zase bubny už zní, další den začíná,
námořníky nic dobrého nečeká,
jenom dál, jen dál po vlnách šedivých,
vždyť už svítat začíná a cesta je daleká.

Sally Grey (Nedvědi)

- Emi* *D* *Emi* *D*
1) Pojd'te, lidi, poslouchajte, pojd'te, lidi, ke mně bliž,
Emi *C* *D* *Emi*
já vám povím historii o tom, že je s láskou kříž.

Žil jest v Yorku jeden párek, jeden párek blaženéj,
mladěj pán byl William Taylor a slečinka Sally Gray.

On byl jinoch tuze švarnej, ona zas jak z růže květ,
no a tak se měli rádi, celičkej jim patřil svět.

- 2) Jenže po tý pěkny Sally začal koukat jeden pán,
William byl mu trnem v oku, tak byl k vojsku povolán.
V kratkým čase rozkrfřilo se, kdo v tom skuiku prsty měl,
ale to už milej Taylor s granátnickým plukem šel.
Jeho milá nezoufala, že má život zmařenej,
kdo si myslí, že to vzdala, ten zná málo Sally Gray.

- 3) Sally vlasy zkrátila si, prstýnek si schovala,
v kalhořách a v režný blůze zverbovat se nechala.
Cvičili ji levá – pravá, šturmem běhat bliž a dál,
prstýnek jí při tom vypad, zrovna u ní seržant stal.
Ty přec nejsi žádnej vojín, ty jsi holka z růže květ,
ještě bys tu došla škody, zejtra půjdeš k mámě zpět.

- 4) Já tu hledám bratra svého, nikde ho tu nevidím,
William Taylor jméno jeho, to je vše, co o něm vím.
Jestli ty jsi sestra jeho, mám pro tebe smutnou zvěst,
sám si nožem život zkrátíš, sedum dnů už mrtev jest.
Divka v mžiku bodák tasí, bodák dvakrát broušenej,
vlastni srdce probodla si; tak skončila Sally Gray.

Ráda se miluje (Karel Plíhal)

Ami G C F *Emi* *Ami*
R. Ráda se miluje, ráda jí, ráda si jenom tak zpívá,
G C F *Emi* *Ami*

vrabci se na plotě hádají, kolik že času jí zbývá.

F C F C E
1) Než vítr dostříká k útesu tu její legrační bářku
Ami G C F *Emi* *Ami*
a Pán Bůh si ve svém notesu udělá jen další čárku.

R.
2) Pšáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce,
že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce.

R.
3) Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští,
sedi šnek ve snacku pro šneky – snad její podoba příští.
R.

Pohár a kalich (Klič)

Emi D G D *Emi*
1) Zvedněte poháry, pánové, už jen poslední přípitek zbývá,
D G D G

pohleděte, nad polem špitálským vrcholek roubení skrývá,
D *Emi*

[: za chvíli zbyde tam popel a tráva,

D *Emi*

nás čeká vítězství, bohatství, sláva.:]

2) Ryšavý panovník jen se smál, sruby prý dobře se boří,
palcem k zemi ukázal, ať další hranice hoří,
[: ta malá země už nemá co získat,
teď bude tancovat, jak budem pískat. :]

Ami D G
R. Náhle se pozvedl vítr a mocně vál,
Ami D H7 *Ami* G *Emi* H7 *Emi*
odněkud přinesl nápěv, sám si ho hrál, hm ...
D *Emi* D *Emi*
Zvedněte poháry, pánové, večer z kalichu budeme pít.

3) Nad sruby korouhev zavláda, to však neznačí, že je tam sláva,
všem věrným pokaždé nesmírnou sílu a jednotu dává,
ve znaku kalich, v kalichu víra,
jen pravda vítězí, v pravdě je síla.

4) 'Modli se, pracuj a poslouchej,' kázali po celá léta,
Mistr Jan cestu ukázal proti všem úkladům světa,
[: být rovný s rovnými, muž jako žena,
dávat všem věcem ta pravá jména. :]

5) Do ticha zazněla přísaha – ani krok z tohoto místa,
se zbrani každý vyčkává, dobře ví, co se chystá,
nad nimi stojí muž, přes oko páška,
slyšet je dunění a dřevu praská.

Ami D G
R. Náhle se pozvedl vítr a mocně vál,
Ami D H7
odněkud přinesl nápěv, sám si ho hrál:
Ami G *Emi* H7 *Emi*
Kdož jsou boží bojovníci a zákona jeho,
prostež od Boha pomoci a důfajte v něho...